

Opis wybranych inwestycji

Fundacja im. Krzywdów i Bieńków

Prace konserwatorskie przy ołtarzu głównym "Krzyża Świętego" kościoła pofranciszkańskiego (poklasztornego) p.w. Znalezienia (Podwyższenia) Krzyża Świętego w Nieszawie

Początki klasztoru i kościoła oo. Franciszkanów w Nieszawie datuje się między 1463 a 1467 rokiem. Z tego okresu zachowało się prezbiterium. W kolejnych stuleciach kościół był wielokrotnie odbudowywany i przebudowywany. Jest to kościół jednonawowy, wzniesiony na planie prostokąta z wyodrębnionym prezbiterium. Jego wyposażenie pochodzi z XVIII w.

Ołtarz główny „Krzyża Świętego”, wykonany w stylu rokoka, datowany jest na poł. XVIII w. to ołtarz architektoniczny, ustawiony na osobnej podbudowie z kulisowo zakomponowaną nastawą. Ołtarz zamyka od góry trapezoidalny przyczółek, ujęty spływami wolutowymi, zwieńczony glorią. Posiada trzy pary wolnostojących kolumn, pokrytych rzeźbionym ornamentem kandelabrowym, zakończonych korynckimi kapitelami, załamujące się symetrycznie w partii środkowej belkowanie. W środkowym polu znajduje się barokowy krucyfiks. Przy zewnętrznych kolumnach nastawy, na konsolach stoją pełnoplastyczne rzeźby świętych w złotych szatach. Nad nimi, na belkowaniu, znajdują się rzeźby aniołów. W zwieńczeniu widnieje obraz Boga Ojca.

Zgromadzenie Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej w Jabłonowie Pomorskim

Remont elewacji frontowej przy wejściu głównym Domu Generalnego Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej, Jabłonowo-Zamek 19, 87-330 w Jabłonowie Pomorskim - ETAP I

Zakres prac:

- rusztowania
- renowacja profili ciągnionych
- wykonanie obróbek blacharskich
- renowacja tynków cyklinowanych, prace naprawcze
- renowacja sztablatury architektonicznego obiektu.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Wojciecha i św. Katarzyny w Boluminku

Remont wieżby i dachu kościoła filialnego p.w. Wniebowzięcia NMP w Dąbrowie Chełmińskiej - III etap

Zakres planowanych prac remontowo-konserwatorskich:

- etap prac przy naprawie wieżby dachowej dachu kościoła i wymianie ceramicznego pokrycia dachu
- montaż rusztowań umożliwiających pracę wraz z pracami towarzyszącymi
- przegląd istniejącej wieżby dachowej i wykonanie drobnych napraw
- rozbiórka pokrycia dachu
- deskowanie połaci dachu
- impregnacja grzybobójcza i ogniochronna wieżby dachowej
- pokrycie deskowania papą
- łączenie połaci dachu kościoła i pokrycie dachówką ceramiczną.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego z Padwy w Bydgoszczy

Remont kościoła parafialnego p.w. św. Antoniego z Padwy w Bydgoszczy - etap VIII

Zakres planowanych prac remontowo-konserwatorskich:

- mycie elewacji
- oczyszczenie i odgrzybienie ścian
- naprawa powierzchni muru
- jednokrotne gruntowanie podłoża
- przygotowanie podłoża – warstwa szcpepa, obrzutka
- tynkowanie.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Wniebowzięcia NMP w Chełmnie

VIII etap konserwacji i restauracji ołtarza głównego z kościoła farnego p.w. Wniebowzięcia NMP w Chełmnie

Ołtarz główny wypełniający całą ścianę wschodnią prezbiterium pochodzi z początku XVIII w. Centralne miejsce zajmuje obraz ze sceną Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Prace konserwatorskie stali z kościoła p.w. św. Piotra i Pawła w Chełmnie - IV etap

Kościół św. Piotra i św. Pawła w Chełmnie, dawny kościół dominikański, od 1829 do 1945 ewangelicki, obecnie filialny w parafii Wniebowzięcia NMP, położony w północno-wschodniej części starego miasta w Chełmnie. Jest to obiekt architektoniczno-rzeźbiarski drewniany, polichromowany, złożony i srebrzony.

Przedmiotem zadania są stalle jednorzędowe, sześćsiedzeniowe z dodatkowym siedziskiem pośrodku. Datowanie i styl: brak inskrypcji, rozwinięty barok, ok. 1750 roku.

Duże drewniane stalle siedmiosiedziskowe ustawione obustronnie w prezbiterium geometryczne – połowę wysokości zajmuje klęcznik. Za klęcznikiem wyniosłe zaplecki. Na zapleckach od góry gzyms wielouskokowy, powyżej dość duży rzeźbiony ornament zawierający asymetrycznie ułożony akant z karbowaną wstęgą i z elementami małżowinowo-chrzastkowymi z centralnym rocaillum, powyżej którego mały cokolik na rzeźbę, z boków nad mięsistymi wyniosłościami ornamentu również dwa cokoliki. Poniżej pod uskokami osiem wsporników w formie szerokich liści akantu. Ku dołowi baldachim zamknięty u dołu gzymsem z zwisami typu asymetrycznych, o charakterze rokailowym, lambrekinów. Zaplecki: siedem pól obrazowych (obecnie przemalowane) oddzielonych pilastrami zdobionymi złożonymi pierwotnie listwami w połowie których ornamenty rocaillowe. Poniżej odpowiadające połom obrazowym - poziome prostokątne pola z centralnie ułożonymi kratkami regencyjnymi zamkniętymi ornamentem wstęgowym. Klęczniki: podnózek i siedziska z pulpitemi. Obudowa klęczników podzielona na dwie części wysokimi wspornikami z wolutami opartymi na masywnych bazach. Po środku wejście bez drzwiczek, z boków stall wejścia z drzwiczkami. Przestrzenie między wspornikami podzielone na pola obrazowe (analogicznie jak na zapleckach), również podzielone pilastrami ze zdobnictwem snycerskim.

Stalle budowane z trzech rodzajów drewna. Elementy konstrukcji sosnowe, z uszkodzeniami biologicznymi (otwory wylotowe owadów). Uszkodzenia w znacznym stopniu obejmują drewno konstrukcyjne, a także płyciny i ornamenty snycerskie. W drewnie widoczne są szczeliny między deskami, spowodowane skurczem włókien drewna w wyniku zmian wilgotności. Osłabienie łączeń

głównie na styk. Uszkodzenia mechaniczne, liczne wyłamania ornamentów. Braki rzeźb na zwieńczeniu.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Mikołaja w Radominie

II etap prac konserwatorsko-restauratorskich na ścianach wewnętrznych kościoła p.w. św. Mikołaja w Radominie

Zakres planowanych prac:

- wykonanie dokumentacji fotograficznej stanu zachowania przed przystąpieniem do prac
- dezynfekcja powierzchni przed przystąpieniem do prac
- usunięcie warstw olejnych występujących w dolnych partiach muru oraz ponowna dezynfekcja tych partii
- oczyszczenie powierzchni pokrytych dekoracją malarską z zabrudzeń najbezpieczniejszą metodą wybraną doświadczalnie
- usunięcie całkowicie zdeintegrowanych partii tynku, zabezpieczenie krawędzi historycznych, dobrze zachowanych tynków, wraz z pobiałami i warstwami malarskimi
- wykonanie prac mających na celu poprawę stabilności murów (jeżeli będą konieczne), tj. ewentualna stabilizacja pęknięć muru poprzez wprowadzenie zakotwień z zastosowaniem odpowiednio dobranego systemu, ewentualne wykonanie niezbędnych napraw murarskich
- usunięcie wtórnych przemalowań dekoracji zachowanej na powierzchni najbezpieczniejszą metodą wybraną doświadczalnie w trakcie prac
- ewentualna impregnacja wzmacniająca osłabionych partii tynku (ewentualnie muru) oraz warstwy malarskiej
- podklejenie oraz wypełnienie spęcherzeń i rozwarstwień tynku, oraz odspajających się warstw malarskich
- uzupełnienie ubytków tynku materiałami odpowiednio dobranymi do właściwości fizykochemicznych poszczególnych materiałów oryginalnych
- uzupełnienie warstwy malarskiej występującej na powierzchni.

Gmina Miasto Grudziądz

Grudziądz, spichlerz nr 45 (XVII w.), ul. Spichrzowa 45: prace konserwatorskie elewacji zachodniej - etap I

Zakres prac:

- kontrola jakości wykonania wcześniejszych prac murarskich a zwłaszcza prawidłowości osadzenia sięgaczy pomiędzy zrekonstruowanym licem muru a jego miąższem
- usunięcie wszelkich wtórnych materiałów nie spełniających wymogów technicznych i konserwatorskich,
- usunięcie cegieł zdestruowanych powyżej 70% oraz pozostałości uszkodzonych sięgaczy
- oczyszczenie powierzchni muru z użyciem metody strumieniowej, strumieniowo-ściernej lub parą wodną pod ciśnieniem
- dezynfekcja partii murów zaatakowanych przez drobnoustroje
- odsolenie obszarów o widocznym zasoleniu metodą swobodnej migracji soli
- wzmocnienie cegieł zakwalifikowanych do pozostawienia z uszkodzoną warstwą spieku

- uzupełnienie ubytków cegieł cegłą nową o parametrach fizyko-mechanicznych, kolorze i wielkości identycznych z cegłą zachowaną in-situ z zachowaniem wątku historycznego
- uzupełnienie zaprawą wapienno-trassową drobnych ubytków i uszkodzeń cegieł
- uzupełnienie szeroko-porowatą zaprawą mineralną o spoiwie wapiennym lub wapienno-trasowym spoin, zarówno w wątku kamiennym jak i ceglany
- odtworzenie z cegły kładzionej na płasko powierzchni spływowych skarp oraz ich hydrofobizacja.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Sebastiana w Rywałdzie Królewskim

Prace konserwatorskie przy polichromii ściennej - jedna wnęka z glifem okiennym, strona południowa kościoła św. Sebastiana w Rywałdzie Królewskim

Polichromia wnek z glifami okiennymi w nawie kościoła św. Sebastiana w Rywałdzie Królewskim, podobnie jak dekoracje w pozostałych częściach świątyni, pochodzi z lat 1893-1894, a jej autorem jest malarz Stefan Lewicki z Pelplina.

Ściany wnek zdobione są marmoryzacją, składającą się z delikatnych żyłek o różowym, fioletowym i zielonym odcieniu na szarym tle. Glify okienne w obu wnękach zdobione są bogatym ornamentem roślinnym z rokokowym motywem rocaille'u, opracowanym monochromatycznie (en grisaille).

Polichromie wnek wykonane są w technice klejowej. Podłoże stanowi wapienno-piaskowa zaprawa narzucona na ceglany watek.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Ścięcia św. Jana Chrzciciela w Piaskach

Remont dachu oraz ścian zewnętrznych (elewacji) kościoła parafialnego p.w. Ścięcia św. Jana Chrzciciela w m. Piaski gm. Kruszwica - etap III

Zakres planowanych prac remontowo-konserwatorskich:

- roboty budowlane: (zgodnie z kosztorysem - przedmiarem na 2020 r. i projektem)
- rusztowania ramowe przyścienne
- zdrapanie istniejących tynków
- oczyszczenie listew profilowanych z brudu
- zdjęcie farby emulsyjnej
- odbicie tynków i gzymsów z zaprawy cementowo-wapiennej
- tynkowanie
- nałożenie warstwy szpachlowej
- systemowe tynki wykańczające
- profile ciągnione
- tynki zwykłe profili ciągnionych
- zagruntowanie ścian tynkowanych
- dwukrotne pomalowanie elewacji
- malowanie profili ciągnionych
- usunięcie farby olejnej ze stolarki okiennej
- dwukrotne malowanie stolarki okiennej
- utylizacja gruzu

Gmina Wielgie

Prace budowlane, restauratorskie i konserwatorskie przy budynku Szkoły Podstawowej w Czarnem

Zakres prac:

- prace wewnątrz budynku dworskiego (skucie tynków, odgrzybianie podłóży, renowacja starego budownictwa, impregnacja przeciwsolna, naprawa powierzchni murów zabytkowych, wykonanie izolacji przeciwwilgociowej, osuszanie pomieszczeń)
- prace przy elewacjach (odbicie tynków, przecieranie istniejących tynków, naprawa uszkodzeń, wykonanie tynków zewnętrznych, usunięcie starej farby olejnej, malowanie farbą olejną elementów olejnych, rozebranie starych pokryć dachowych, obróbki z blachy ocynkowanej, wykonanie parapetów, impregnacja więźby dachowej).

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Jakuba Większego Apostoła w Mogilnie

Prace konserwatorskie przy elewacjach kościoła p.w. św. Jakuba Większego Apostoła w Mogilnie - VI etap

Kościół p.w. św. Jakuba Większego Apostoła został wybudowany w 1511 roku. Jest cennym przykładem ceglanej architektury gotyckiej. Jest budowlą późnogotycką, usytuowaną na skarpie. Prezbiterium jednoprzęsłowe z zakrystią. Nawa główna z dwiema kruchtami. Wewnątrz kościoła stropy są płaskie z fasetą i żąbkowanym gzymsem ostrołukowym. Okna w stylu barokowym, zamknięte łukami koszowymi. W zakrystii sklepienie kolebkowe. Dach dwuspadowy, kryty dachówką mnich mniszka.

Obecny stan powierzchni murów – spoin i cegieł jest bardzo zły, występują liczne ubytki, oraz partie zdeziniegrowanego muru. Miejscowo brakuje całych cegieł, występują również liczne drobne zniszczenia, pęknięcia. Cegły w dolnych partiach murów – nie posiadają lica. Nie są to mechaniczne uszkodzenia, lecz spowodowane procesem niszczenia przez warunki atmosferyczne. Miejscowo cegły są bardzo osłabione i osypują się. W bardzo złym stanie znajdują się również spoiny. Wtórne ich uzupełnienia wykonane są zaprawami cementowymi, których obecność przyspiesza proces niszczenia muru. Występujące nieszczelności wypełnienia spoin - powodują wnikanie wody opadowej w strukturę muru. Są nieliczne miejsca, gdzie lico muru jest w dobrym stanie. Elewacja północna zaatakowana jest przez glony i porosty.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Świętej Trójcy w Połajewie

Remont kościoła parafialnego p.w. Świętej Trójcy w Połajewie - etap IV

Kościół w Połajewie pochodzi z 1818 r., wybudowany w stylu neogotyckim. Do murowanego korpusu w 1907 r. dostawiono wieżę. Kościół jednonawowy, z barokowym ołtarzem z połowy XIX w. z XVIII-wiecznym obrazem Ukrzyżowania.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Świętej Trójcy w Rypinie

Prace konserwatorsko-restauratorskie przy zabytkach z kościoła parafialnego p.w. Świętej Trójcy w Rypinie - etap 2020

Krucyfiks (XVII w.) zawieszony na ścianie tęczowej, ponad łukiem tęczowym; ramiona krzyża proste; nad pasją, na zakończeniu pionowego ramienia krzyża, napis: IN/RI; korpus o dość spokojnym zwisie w układzie frontalnym; ramiona podniesione pod kątem rozwartym, zbliżonym do prostego; twarz z zarostem, okolona długimi, wijącymi się włosami; na głowie, opadającej ku prawemu bokowi, korona cierniowa; mięśnie i układ kostny klatki piersiowej zaznaczone schematycznie, ale dość ekspresyjnie; pozostałe części ciała bez uwidocznienia ich budowy; perizonium obfite, fantazyjnie przewiązane na prawym boku; nogi lekko ugięte w kolanach; koloryt: krzyż brązowo ugrowy, postać złocona. Belka łuku tęczowego w formie łuku łamanego w trzech odcinkach, na belkowaniach podpartych czterema filarami, za ołtarzami bocznymi. Elementy konstrukcyjne polichromowane, belka łuku snycerowana, polichromowana i złocona.

Stan zachowania krucyfiksów określa się jako bardzo zły: zaobserwowano liczne ślady działalności drewnojadów, co przyczyniło się do znacznego osłabienia struktury drewna. Widoczne są uszkodzenia mechaniczne i ubytki elementów drewnianych - zaprawa o bardzo słabej adhezji do podłoża, miejscami kruszy się i odpada. W wyniku wcześniejszych działań konserwatorskich, całość powierzchni pokryta szlakmetalem. Przemalowania nadają się do usunięcia. Złocenia detali snycerskich wtórnie przemalowane.

Stan zachowania belki łuku tęczowego określa się jako bardzo zły: zaobserwowano liczne ślady działalności drewnojadów, co przyczyniło się do znacznego osłabienia struktury drewna. Widoczne są uszkodzenia mechaniczne i ubytki elementów drewnianych - zaprawa o bardzo słabej adhezji do podłoża, miejscami kruszy się i odpada. W wyniku wcześniejszych działań konserwatorskich, całość powierzchni polichromowanych przemalowana. Przemalowania niespójne z kolorystyką pierwotną, miejscowo odpajają się od podłoża, nadają się do usunięcia. Złocenia detali snycerskich wtórnie przemalowane.

Remont elewacji kościoła parafialnego p.w. Świętej Trójcy w Rypinie

Zakres prac konserwatorskich przy elewacji kościoła p.w. św. Trójcy w Rypinie obejmuje oczyszczenie powierzchni elewacji z zabrudzeń i nawarstwień, usunięcie wtórnych rekonstrukcji, odsolenie obiektu, dezynfekcja obiektu, uzupełnienie ubytków i rekonstrukcja braków, wzmocnienie strukturalne i hydrofobizację.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Wawrzyńca w Płochocinie

Płochocin, kościół p.w. św. Wawrzyńca, 1892 r. ratownicze prace remontowe dachu (II etap) i elewacji kościoła

Ratownicze prace budowlano-konserwatorskie więzy dachu kościoła p.w. św. Wawrzyńca w Płochocinie zakładają prace przy dachu kruchty kościoła oraz części elewacji:

- rozebranie wtórnego ahistorycznego pokrycia dachowego z blacho dachówki
- rozebranie skorodowanych elementów opierzeń i rynien
- rozbiórkę pokrycia dachowego
- prace konserwatorskie elementów więźby dachowej
- wykonanie nowych rynien i rur spustowych oraz opierzeń
- wykonanie prac towarzyszących wymianie pokrycia dachowego
- pokrycie dachu nową dachówką ceramiczną
- prace remontowe gzymsów
- prace konserwatorskie elewacji.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Jakuba Apostoła w Toruniu

Konserwacja ołtarza p.w. św. Barbary (Matki Boskiej Śnieżnej), fragmentu ołtarza p.w. Matki Boskiej Ostrobramskiej oraz dokończenie dolnej partii ołtarza p.w. Najświętszego Serca Jezusowego z kościoła p.w. św. Jakuba Apostoła w Toruniu

Zadanie obejmuje konserwację części ołtarza p.w. Św. Barbary (Matki Boskiej Śnieżnej), fragmentu ołtarza Matki Boskiej Ostrobramskiej oraz dolnej partii ołtarza p.w. Najświętszego Serca Jezusowego.

Przewidziane zabiegi:

- Ołtarze (bez obrazów i rzeźb):
 - pełna dokumentacja opisowa, badawcza, fotograficzna i rysunkowa,
 - przeprowadzenie wstępnych badań konserwatorskich,
 - wstępne oczyszczenie całej powierzchni z zabrudzeń powierzchniowych,
 - zabezpieczenie partii polichromii i złocień wykazujących osłabienie przyczepności do podłoża i złuszczenia się przez zaklejenie bibułą japońską,
 - demontaż wszystkich elementów, ich inwentaryzacja rysunkowa i fotograficzna, zabezpieczenie do transportu i przewiezienie ich do pracowni konserwatorskiej,
 - dezynfekcja i dezynsekcja,
 - podklejenie odspajających się od podłoża partii polichromii oraz złocień,
 - wykonanie prób usuwania przemalowań, wtórnych werniksów i zabrudzeń z wszystkich elementów ołtarza metodami mechanicznymi, chemicznymi i mieszanymi przy użyciu kompozycji rozpuszczalników organicznych,
 - wykonanie poszerzonych odkrywek w celu ustalenia stanu zachowania warstw i podjęcia decyzji o wizualnym kształcie obiektu i jego relacji z sąsiadującymi zabytkami,
 - usunięcie przemalowań, wtórnych werniksów i zabrudzeń z całej powierzchni wszystkich elementów ołtarza,
 - wykonanie impregnacji strukturalnej osłabionych elementów,
 - wykonanie napraw stolarskich drewna konstrukcji i elementów - klejenie pęknięć, flekowanie szczelin, naprawa złączy stolarskich, uzupełnienie brakujących elementów konstrukcji,
 - uzupełnienie ubytków drewna rzeźb i elementów snycerki,
 - uzupełnienie ubytków zaprawy – założenie i opracowanie kitów,
 - uzupełnienie ubytków i rekonstrukcja złocień złotem i srebrem płatkowym lub w proszku w zależności od lokalnych wymagań,
 - uzupełnienie i rekonstrukcja ewentualnych laserunków na srebrze w technice olejno-żywicznej,
 - wykonanie rekonstrukcji i punktowań polichromii,
 - zabezpieczenie powierzchni obiektu werniksem żywicznym,
 - montaż rzeźb i elementów snycerki.

- Obrazy (górny obraz z ołtarza Św. Barbary „ Przemienienie Pańskie):
 - pełna dokumentacja opisowa, fotograficzna i badawcza,

- zabezpieczenie lica przez zaklejenie odspajających się partii warstwy malarskiej bibułą japońską,
- demontaż obrazu, wstępne oczyszczenie, zabezpieczenie do transportu i przewiezienie do pracowni konserwatorskiej,
- usunięcie zabezpieczeń i podklejenie odspajających się od podłoża partii polichromii,
- wykonanie prób usuwania zabrudzeń, wtórnych i pociemniałych werniksów oraz przemalowań,
- oczyszczenie odwrocia płótna obrazu,
- likwidowanie deformacji płótna,
- uzupełnienie ubytków zaprawy,
- punktowanie warstwy malarskiej,
- zabezpieczenie powierzchni warstwy malarskiej werniksem,
- montaż,
- Rzeźby:
 - dezynsekcja,
 - oczyszczenie powierzchni,
 - usunięcie wtórnych nawarstwień z polichromii i złocień,
 - uzupełnienie ubytków zaprawy,
 - punktowanie polichromii,
 - uzupełnienie złocień,
 - zabezpieczenie powierzchni werniksem żywicznym.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Mikołaja w Gronowie

Remont ścian i kopuły wieży na kościele parafialnym p.w. św. Mikołaja w Gronowie - etap III

Kościół parafialny: zbudowany w 1. poł. XIV w. Wieża dostawiona 1. poł. XVII w., w tym czasie dobudowane prezbiterium przekształcone w 1750 r. Kościół gotycki, orientowany. Wzniesiony na cokole. Murowany z cegły o układzie gotyckim, z częściowym użyciem kamienia polnego w prezbiterium, ścianie zachodniej nawy i podmurówce wieży. Prostokątny, trójprzęsłowy korpus z węższym i niższym, prosto zamkniętym prezbiterium od wschodu, kwadratową, trójkondygnacyjną wieżą od zachodu, prostokątną zakrystią od północy przy narożniku wschodnim i kwadratową kruchtą boczną od południa. Otwory okienne oraz wejście do zakrystii i z kruchty bocznej do nawy ostrołukowe, w tym z zakrystii i kruchcie bocznej dwuuskokowe. Ściany boczne z korpusu zwieńczone profilowanym, tynkowanym gzymsem. Korpus, prezbiterium, kruchta boczna kryte osobnymi dachami dwuspadowymi (dachówka, karpiówka), nad nawą wieżyczka z sygnaturką z przełomu XIX/XX w., zakrystia kryta dachem pulpitowym. Na skutek wieloletnich przecieków w połaci dachowej stan zachowania więźby dachowej był zadawalający natomiast stan pokrycia dachowego bardzo zły. W związku z powyższym dokonano remontu dachu. W chwili obecnej należy przystąpić do pilnego remontu ścian kościoła. Dzięki temu zabytek zostanie zabezpieczony przed dalszą degradacją a także zwiększy bezpieczeństwo osób przebywających wokół świątyni.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Mikołaja w Lubiewie

Wymiana pokrycia dachowego wraz z obróbkami blacharskimi na budynku kościoła p.w. św. Mikołaja w Lubiewie - etap końcowy

Kościół w Lubiewie został wybudowany w latach 1841-1842, w stylu neoromańskim; kamienno-ceglany. Świątynia halowa, trójnawowa, z kwadratowym prezbiterium. Wystrój wnętrza manierystyczny, barokowy, rokokowy i neogotycki.

Dach kościoła jest w złym stanie technicznym – więźba dachowa jest zniszczona, a nieszczelna połać wymaga wymiany.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. śś. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Wąbrzeźnie

Remont dachu kościoła parafialnego w Wąbrzeźnie - etap IV (części połaci dachowej strony północnej)

Kościół w Wąbrzeźnie to budowla gotycka, murowana z cegły i kamienia wzniesiona w XIV w.; po pożarze odbudowana w 1700 r. Pokrycie dachu obecnie jest w bardzo złym stanie; zaobserwowano spadające dachówki, zagrażające osobom przebywającym na terenie kościoła, a także nieszczelności dachu skutkujące zalewaniem kościoła przez wody opadowe.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Stanisława BM w Brześciu Kujawskim

Brześć Kujawski, kościół p.w. św. Stanisława Biskupa Męczennika (XIV w.): remont elewacji południowej

Kościół farny w Brześciu Kujawski to obiekt gotycki, najprawdopodobniej z czasów Kazimierza Wielkiego. Korpus świątyni trójnawowy, halowy, gotycki z neogotyckimi kaplicami, filarami, sklepieniami oraz chórem muzycznym. Elewacje zewnętrzne wieńczą ozdobne, neogotyckie szczyty. Wnętrze ozdabia modernistyczna polichromia ścienna.

Stan techniczny elewacji kościoła jest niezadawalający: powierzchnie elewacji są silnie zabrudzone i pociemniałe, widoczne są pęknięcia muru i struktury cegieł, sterczyny są zniszczone, osłabiona jest struktura cegieł (zanieczyszczenia i nawarstwienia brudu, osypujące się elementy muru ceglanego).

III etap konserwacji i restauracji ołtarza bocznego p.w. św. Wincentego Ferreriusza z Parafii p.w. św. Stanisława BM w Brześciu Kujawskim z kościoła poddominikańskiego p.w. św. Michała Archanioła

Zakres prac obejmuje pełną konserwację i restaurację ornamentów z dolnej części ołtarza (z predelli) oraz kartusza z napisem „POD TWAŃ OBRONĘ”.

Program prac (lico i odwrocie):

- oczyszczenie,
- podklejenie odspojień,
- dezynfekcja i dezynsekcja,
- impregnacja drewna,
- sklejenie połamanych elementów,
- usuwanie przemalowań i przezłoceń,
- uzupełnianie ubytków zapraw,
- uzupełnianie i rekonstrukcja złoceń,
- spatynowanie zrekonstruowanych złoceń.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Floriana w Żninie

Remont ścian zewnętrznych kościoła parafialnego p.w. św. Floriana w Żninie - etap I

Początki obecnego kościoła parafialnego p.w. św. Floriana w Żninie datują się na pierwszą połowę XV wieku. Budowę – przerywaną kilkakrotnie pożarami – ukończono dopiero w 1512 r. Ponownie „restaurowany” w XIX w., z dobudowaną wieżą w latach 1910 – 1920. Budynek wolnostojący, orientowany, w zasadniczej formie gotycki (o zniekształconej formie otworów okiennych) z elementami barokowymi oraz neobarokowym portalem i zwieńczeniem wieży. Sklepienie żagłaste na gurtach. Więźba mieszana, krokwiowo-jętkowa, nad nawą dwukondygnacyjna. Remont dachu (przełożenie dachówki) wykonano w połowie lat 70. XX w. a w kolejnych latach jedynie prowadzono drobne naprawy a ok. 1990 r. zamontowano orygnnowanie.

Stan techniczny elewacji jest zły. Widoczne są spękania, rysy, ubytki cegieł, zabrudzenia murów z ubytkami fug.

Prace konserwatorskie wyposażenia wnętrza kościoła parafialnego p.w. św. Floriana w Żninie - konserwacja dwóch ołtarzy bocznych p.w. Serca Pana Jezusa oraz p.w. Matki Bożej (I etap)

Ołtarz boczny lewy, p.w. Serca Pana Jezusa: ołtarz architektoniczny, zróżnicowany przestrzennie z mensą sarkofagową w kształcie trapezu. Po bokach pary kolumny z półfilarem, ustawione skośnie na wysokim cokole zakończonym profilowanym gzymsem, wspierają odcinki trójdzielnego belkowania. Pomiędzy architravem, a gzymsem pas fryzu z zygzaka i rozetek. Trzony półkolumn i półfilarów gładkie, o korynckich głowicach. Jedynie górne części ścianek półfilarów zdobią płaskorzeźbione zwisy z róż. Pomiędzy uwięzłymi kolumną i filarem polichromowane, złoczone rzeźby na konsolach – z lewej strony św. Stanisław z Piotrowinem, z prawej św. Wojciech. W dolnej strefie ściany czołowej ołtarza, nad cokołem, półkoliście przesklepiona nisza z polichromowaną rzeźbą Pieta. Nad wnęką półplastyczny feston z draperii przełożonej przez kółka. Powyżej obraz Najświętszego Serca Pana Jezusa w ornamentalnej ramie. Ponad obrazem, na wysokości przerwane belkowania, reliefowa dekoracja w układzie symetrycznym, składająca się z półkolistej, otwartego pseudonaczółka w polu którego stylizowana palmeta ujęta w ceowniki. Nad naczółkiem półplastyczny wazon z rozpiętym u podstawy festonem z draperii. W polu środkowym strefy ponad belkowaniem owalny obraz św. Walenty. Zwieńczenie w formie płaskiej ścianki o wyoblonych narożnikach, ograniczonej skośnie ustawionymi po bokach lizenami i geometrycznie uproszczonymi spływami wolutowymi. Płaskie powierzchnie lizen zdobione zwisami z kwiatów i liści. Na spływach wolutowych pełnoplastyczne rzeźby aniołów, opracowane na zasadzie lustrzanego odbicia. Szczyt zwieńczony profilowanym gzymsem o kształcie naczółka wolutowego otwartego. Pomiędzy ślimacznicami na postumencie krzyż o trójlistnie zakończonych ramionach z motywem serca gorejącego. Przy krańcach gzymsu wazony przewiązane na brzuścach festonami.

Ołtarz boczny prawy, p.w. Matki Bożej: ołtarz barokowo-klasycystyczny, ok. XVIII/XIX r., wys. ok. 780 cm, szer. 272 [cm], murowany, polichromowany, stiuk ze złoceniami, sztukaterie, 2 pełnoplastyczne rzeźby aniołów (stiuk?), dwie polichromowane rzeźby Św. Jana Nepomucena i Św. Józefa z Dzieciątkiem, w części środkowej retabulum obraz Matka Boża z Dzieciątkiem, 1. poł. XVII w., 132 x 85 [cm], w zwieńczeniu owalny obraz Święty Wawrzyniec, prawdopodobnie początek XIX wieku, 105 x 70 [cm]. Ołtarz architektonicznie podobny do ołtarza bocznego p.w. Serca Pana Jezusa. Różnice dotyczą dolnej części odpowiadającej predelli. W polu środkowym, między podporami, ściana czołowa ołtarza (predella) przesłonięta współczesną gablotą z wotami. Powyżej obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem wycięty z większego formatu, osadzony wtórnie w szerokiej, ornamentalnej ramie. Nastawa ołtarzowa w połowie wysokości flankowana ustawionymi na konsolach rzeźbami – z lewej strony Święty Jan

Nepomucen, z prawej Święty Józef z Dzieciątkiem. Na osi pionowej, w polu zwieńczenia owalny obraz Święty Wawrzyniec.

Opracowanie:

Departament Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Sierpień 2020 r.